

Hír- és díj helyben:	
Egész évre	8 frt
Félévre	4 frt
Negyedévre	2 frt
Vidékre 1 frttal több.	
Hirdetési díj:	
Egész oldal	20 frt
Fél oldal	10 frt
Negyedoldal	5 frt
Ezenfelül minden hirdetésnél 30 kr. kincstári illeték fizetendő.	

SZABADSÁG.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR:
VASÁRNAP, KEDDEN és CSÜTÖRTÖKÖN.

— Egyes szám ára 10 kr. —

A szerkesztőség és kiadóhivatal:	
VII-ik kör, Virág-utca, 337-ik házszám.	
Ugy a kéziratok, mint a hirdetések ott vésnek fel.	
„Nyiltér” sora 15 kr.	
Kisebb hirdetéseknel minden szó után 5 kr. és a kincstári illeték számítatik.	

Talán nem úgy leszünk?

III.

A midőn dr. H. M. erőszakos megválasztása dr. Mukich Károlylyal szemben megsemmisített és a constatált visszaélések folyamánként az erőszakoskodó választási elnök harmadfélezer forint költség fizetésében marasztaltatott illetve megbírságotlatott.

A midőn a választási visszaélések és üzelmek bünvádi eljárás útján is megállapítottak és a választási elnök a kir. tábla által a büntető törvénykönyvbe ütköző cselekményei miatt vád alá helyeztetett, az egész bünszövetkezet lábra állott, hogy vezéré a bünvádi megtorlástól valamiképen megszabadítsa.

A midőn Sz. tanító a választók választási jogát csunya módon annyira megsértette, hogy forgalmon kívül álló czédulákat az urnába becsempészve, a független VI. kör választókat család uton lenyomni célba vette; a midőn constatáltatott, hogy az aljas üzelem csak úgy történhetett, hogy a választási elnök szemét hunyt, s a midőn végre az ország legmagasabb birósága a merénylőt bünfenyítő uton vétkesnek találva őt, el is ítélte.

A midőn köztudomásúvá lett, hogy egy némelyik ujonnan megválasztott katolikus plébános nyomban megválasztása után kénytelen volt rokonainak jótállását igénybe véve ezrekre rugó kölcsönöket az itthelyi pénzüntézetek egyikétől felvenni csak azért, hogy plébánossá megválasztása előtt keletkezett fizetési kötelezettségeknél eleget tehessen.

Amidőn a birói uton kihallgatott tanuk és előmutatott eredeti postautalvánnyal legyőzött, hogy a kormánypart egyik vezére a berlini Pipigféle czégtől 4000 frtot posta-utalvány mellett átvett csak azért, hogy a gázvilágítás engedélyét a nevezett berlini czég kezére játszassa, a czégre fölülte előnyös és a városra káros feltételek mellett.

A midőn a kormányparti vezér a városi képviselő testületet a gázvilágítási ügyben reászédve, a berlini czégnek a gázvilágítási engedélyt megadatott, a mint a czég kívánta, s amidőn a belügyministerium a képviselő testület ezen, minden tekintetben szegyeneljes határozatát megsemmisítette.

Mi többben abba az erős hitben voltunk, hogy a kormánypartnak tisz-

teséges eleme kiszakad a kormánypartiság köpönyegébe burkolt érdek és bünszövetkezetből, hogy ez utóbbit a bünlejtőjén megállítja, s hogy az erkölcsi halottak csendes eltemetését nem akadályozza.

A legutóbbi események azonban sajnosan azt mutatják, hogy várakozásunk nem teljesült, s hogy az érdekszövetkezet erkölcsi halottait, a kormánypartiságot szenvelgő szövetkezet újból lábra állította — úgy látszik azon félre nem magyarázható czélzattal, hogy ezen erkölcsi halottak üzemeiket tovább folytassák és hogy ezek itthelyi előkelő család egyik kriptáját nyissák fel és újabb áldozatot keresenek.

Hogy a kormánypartinak nevezett érdekszövetkezet közvetlen czélját a most mondottak képezik, átlátszó világossággal mutatja az, hogy választási elnöknek ép azok választattak, kiknek a visszaélései jogerős határozatokkal constatáltattak, és a kik nem átalottak saját szülővárosuk jó hírnevét bünös üzelmükkel beszennyezni.

A jobb sorsra érdemes, szerencsétlen dr. Mukics Károly katasztrófájából, a mely annyi könyvet esalt ki nem

TÁRCSA.

Káprázatok.

(H. E. kisasszonynak ajánlva).

Ideges mozdulattal ugrottam fel író asztalomtól és csaptam a földhöz tollamat. Erőszakolt nyugalommal hevertem le a pamlagra s mert „kaczenjammeres” kedélyhangulatban voltam — elkezdtem merengeni.

Író asztalomon táncolt minden. A bronztentatartó melyen Apolló délceleg alakja lantjával büszkélkedik mazurkát tánczol. Az arczkép — melyre ha tekintek ihlet száll meg — csárdást lejtett. A kinyitott könyv Schopenhauer metafizikája meg Nordau sokat emlegetett munkája a négyes ütemekre hallgattak, a befejezeten kéziratok rezgő polkát tánczoltak és a „Szabadság” legutolsó száma kimért udvariassággal kérte fel vis-á-vi-nek a kokett kifestett arczu „Közlönyt.”

Szemeimet káprázal fogta el. Nervosus kedélyem lecsillapodott. Félizgatott képzeletem másfelé vonzott s az ablak redőnyeit lebocsátva titokzatos sötétség volt a szobában. S én átadtam magam az ábrándozás, — a meengés csübs játékanak, képez gyönyörének.

Fényesen lobog a lámpa vakító fénye, a csillárok gyertyáinak lángjai a bái ruhák, elegáns toillettekre vetnek fényt: Csoszogó léptek zaja hangzik vissza a kicsiszolt parketten, lármás zaju beszélgetés üti meg sértőleg fülem. Hangos kaczagás hatolt a terem egyik végétől a másikig. Piaczi, vásári láрма ez otthonossa válik a bái teremben a hangos beszélgetés szalonjogot nyert a mi társadalmunkban. Nem a magam gyönyöreért, nem a mulatság hajhászásáért járok én ezekbe a termekbe, más vonz engem oda. Két fekete szem, mely parazsol, mely éget ha ábrándosan reád néz s két feketeszemért ép oly léleknyugalommal mennék a k a n n i b á l o k k i e t l e n o r s z á g á b a m i n t Kamerun eldorádó tartományában. Az a két feketeszem, melyről a költő álmodozik, ábrándozik, elmereng odákban sonettekben elegiákban eposokban és lyrikus szerelmi költeményekben. Az a két fekete szem mely viraszt álmaim felett, mellettem áll napi munkám közt, elkísér minden utamra. figyel minden mozdulatomra.

Azért járok én abban a légkörben mely nem az én természetemre való, azért keresem fel ezt a chaost, a melytől idegenkedtem egykor! S most kapva kapok az alkalmon,

hogy elmehessek, hogy távolból az abakfülkéből elmélyedve észrevétlenül nézhessem a vigalom gyönyöröi közt mulatozó két fekete szempár tulajdonosúját.

Nem vagyok a könnyen felhevülés embere, kinek egy szép női arc láttára hevesebben dobog a szíve. Nem tartozom egyáltalában az érzelmeiktől tulleagó 16 éves fiatal emberek sorába, kik ideálokról ábrándoznak és a latin grammatika meg retorika helyett szerelmes költeményeket írnak „Hozzá” füzfa poetai diletantizmussal. Elzárkozott kedélyem csak Schopenhauerban melegedek fel ott talál nyugtot zaklatott munka után, ott talál enyhet a mindennapi élet bosszus fáradalmi közt. Nyugtot! enyhet! Hát valljon nyugszik a lélek mely előbbre törekszik mely csak egy jelszót ismer „Excelsior” hát valljon enyhet a le a pihenés a zakatoló munka közt pihenést nem ismerő léleknek?!

— Idegesen feszkelődtem a kereveten A kalitkában csicsergő kanári csiripelő éneke felrázott tépelődő gondolataimból. —

Schopenhauer és ő. Schopenhauer azt tanítja hogy nyomorgás az élet; édes és boldogító a halál megváltása, az a fekete csillogó szempár az az ékszerészek kirakatába, királyok koronájába való két fekete gyémánt pedig

esupán az övéi, hanem az egész városi polgárság szeméből és a mely katasztrófa városunk szomorú hirhedtségét — szégyenünkre annyira emelte — úgy látszik senki sem tanult semmit.

Mert a bünszövetkezet új áldozatot keres — és úgy látszik talált is.

De hogyan talált? Ez a legérdekesebb aljas háttere daczára.

Az érdekszövetkezetnek vannak tartozásai. A megbírságolt vezérrel együtt. Az érdekszövetkezet jó alkalomnak látja a saját kötelezettségét összefüggésbe hozni a képviselőválasztással és a kötelezettséget az új jelölt nyakába sózni. Egy szóval minálunk a képviselői mandátum közönséges portéka, árucikk, a melyet a lelketlen kufárok üzérkednek.

Ugyan mivel indokolhatja a kormánypart azt a talányszerű eljárást, hogy a II. kerület volt képviselőjét — határozott kívánsága ellenére az első kerületben léptette fel? Mivel indokolhatja egy mindég az ellenzékhez tartozott család olyan sarjának kormányparti programmal való fellépését, a ki eddigi életével jogczimet nem szerzett valami számba vehető állás elfoglalására?

Mind ez semmivel sem indokolható és a kormánypartiság czégere alatt üzérkedő kufároknak cinismus már odáig fejlődött, hogy botrányos eljárásukat még a mesterségesen csinált álindokokkal sem akarják támogatni. Ők tartózkodás nélkül mint egymaguk elismerik, hogy nálunk a képviselői man-

dátum árucikk, a melyre telizsebbel bárki is pályázhatik.

Hogy ily mandátumnak lesz e belse, az majd elvállik, de kötve hisszük már az eddigi fejlődöttök után, hogy városunkat újabb szégyen és újabb katasztrófa ne érje.

Hol vagy intelligencia?

Boross Vilmos „Bolygó tűz“ cz. regénye az író betegsége miatt késik, reménylhető azonban, hogy a folytatást még e héten megkezdhetjük.

Ki lesz Szabadkán képviselő?

Ma még nem lehet határozottan felelni. Nem is vetnök fel e kérdést, de még a vidékről is érkezett tudakozódás szerkesztőségünkhöz.

Ma két jelölt van.

Dr. Antunovits József az I. és Vermes Béla a II. kerületben. Mindkettő kormányparti. Az ellenzéken egyedül Törley Antalt említjük fel.

De a kormánypartiak sincsenek rendben. Kellene öt választó kerület, hogy az igények kielégítenek.

A „déli 12 órá t“ azonban még nem verte el a politikai nagy harang!

Van azonban egy homályos oldala a mi képviselőválasztásunknak.

Dr. Antunovits József egyezkedett Törley Antallal, hogy megmarad régi kerületében, és daczára annak, elfogadta az I-ső kerületet.

Igaz-e hogy egy „becsületszó“ is forog a kérdésben?

Ezt beszélék városzerte, szívesen látnók, ha dr. Antunovits József, ezt a rágalmaszót hirt, meghazudtolná.

Várjuk.

arra oktat, hogy addig vagyunk boldogak míg élünk az élet egy szép álm, melyből keserű felébredés a halál.

Kinek a partjára álljak? Schopenhauer vas logikája győz, de mégis a fekete szemek lesznek a győztesek. Hát azokat nézni, hát azokba bemélyedni ott ülni az ő közelében nem-e teszi derültté, édessé az életet? Hát elmerengni az ő oldala mellett, hallani az ő csevegését élvezni játszi kedélyét, mely soha sem boros, hanem vidám örömteljes, megelégedett, nem-e ér fel Schopenhauer egész pessimistikus bölcséletével?

— Zsibongot az agyam, lázasan lüktetett a vér ereimben. Végre félbeszakítottam ezeket a boros gondolatokat s enthusiasmsomból felébredve tovább folytattam a káprázatos játékokat.

— Megadatik a jel. A cigány huzza a négyesre a tánczenét. Ő is tánczol. Fehér créplis ruhájában úgy nézett ki, mint a földre szállt angyal szárnyak nélkül. Anélkül, hogy az extasis hangján szólnék, anélkül, hogy mértéken túl dicsőíteném, magasztalnám őt — az angyalhoz hasonlítom, mert angyali az arca, angyali a termete, angyali a kedélye mosolya, mindene. Ő is tánczol; ráborul tánczosa vállára... mosolyog... halkán beszélgetnek... A féltés ördöge lopodzott szívembe, titáni erőt éreztem magamban, szerettem volna darabokra tépni boldog tánczosát, insultálni, kihívni...

De van-e jogom hozzá? Ekkor e kérdésnél öntudatra ébredtem éreztem, hogy hóbortosan cselekedném, ha megtenném. S az ablakfülke csipkés függönyéhez rejtőzve néztem titokban, epedő szemekkel, lázas tekintettel azt a tánczost kinek tánczoslője ő vala.

Beköszöntött a reggel. A hajnali szürkület derengeni kezdett s álmosan bolingáltak a garde-damek, csak az övé nem. Ép oly elragadva, ép oly lelkesülten nézte leányát mint én. Csodálva bámultuk mindketten. S ha pillanatonként pihenni hagyták tánczosai, odajött mamájához lázasan pihegő kebelével, kimerülten, fáradtan és legyezőjével hűsítve magát pihelve ült mindaddig, míg megszólalt a hegedű hangja. A táncz-zene csábos ütemeire felpattant helyéről és tánczosa oldala mellett tova keringőzött.

S én néztem... mosolyt erőltetve arcomra néztem — hevesen lüktető erekkel — néztem be nem telve nézésével reggelig — holnapig... sohasem!...

* * *

Heves kopogtatás zaja ébresztett fel álmodozó tünődéseimből. Kinyitom a piszkos arcu szedőgyerek lép be kéziratért, mert a lapot zárni akarják.

Felébredtem. A sivar való a maga rettenetes prozaiságában tünt fel újra és gépiesen. Egyhangulag fogtam a tollhoz megirandó szokott forma szerint a báli referátát.

„Alásszolgája!... alásszolgája“... stb.

A választási mozgalmak környékünkön is folynak.

Az ó-kanizsai kerületben Matkovits Lajos főszolgabíró a kormány, Tompa Antal pedig az ellenzék részéről lett jelölve. Tompa egy ízben megköszönte a jelöltséget, de vasárnap újból elfogadta azt.

A topolyai kerületben dr. Hadzsi országos képviselővé leendő megválasztása a nemzeti-part programjával bizonyos. Tegnapelőtt a kerület összes választói tisztelegtek nála.

Sándorban Matkovits vasárnap tartotta program-beszédét, de az oly hidegen hagyta a hallgató közönséget, hogy Császár Péter, a topolyai főszolgabíró kolléga bundában is fogvaczogva hallgatta végig.

Tompa megválasztása már eddig is majdnem bizonyos, tekintve, hogy a kerületbeli szerbeket Milosávlyevits Milán csaknem teljes számban megnyerte részére.

Tompa Sándorban még e héten megtartja program beszédét.

Hol isznak legtöbb bort?

Fontos kérdés, különösen nekünk szabadkaiaknak. És ha a statistikát tekintjük, mi vagyunk a legjózanabb nemzet egész Európában. És épen most, mikor a borvámok, bor kivitel stb. a közvélemény élénk érdeklődésének tárgyai, nem csekély érdeklődéssel bir az a kérdés is, hol fogyasztják átlag a legtöbb bort Európában. Scherzer számítása szerint az elfogyasztott mennyiségből egy fejrre esik évenként:

Franciaországban	119,2 liter
Spanyolországban	30,0 „
Portugalban	76,0 „
Olaszországban	70,0 „
Svájcban	55,0 „
Ausztria-Magyarországban	22,4 „
Németországban	6,0 „

A legnagyobb borivók tehát a francziák a legmérsékeltebbek a németek, de csak azért mert azoknál a sör játsza a főszerepet.

Törvénykezés.

(Veszteség.)

Járásbíróságunk egy évtized óta sanylik, nincs meg soha a kellő és rendes munka ereje. És most, mikor agyontömve állanak a hivatalnokok asztalai, mikor nincs több működő bíránk kettőnél, megjelenik egy kinevezés, mely elvisz körünkből ismét egy embert, a ki nemcsak bíró, de a társadalomban számot tevő egyén, jó barát, és mindenki által szeretett pajtás is volt.

Csapó Ferencz helyb. kir. aljárásbíró a szolnoki törvényszékhez alügyésszé nevezlett ki.

Ez a hír nagyon zokon esik azoknak a kik ismerik a mi bíróságunk keserves állapotát, s a kik ismerik Csapó Ferenczet.

Mi üdvözljük ugyan a távozni készülő jó barátot a haladás ösvényein, de fájjaljuk távozását is, mert helye nem lesz könnyen betölthető ez időszert.

Dr. Dekker Gyula járásbíró betegen fekszik, Maholnap nem lesz egyetlen bíránk, ha a törvényszéki elnök összetett kézzel nézi a helyzet visszáságait.

Közgazd., ipar, kereskedelem.

A munkás betegsegélyző pénztárak ügyét szabályozó 1891. évi XIV. t. cz. végrehajtása tárgyában időnként megjelenő nagyfotosságu miniszteri rendeletek közül ismét kettő érkezett a szegedi kereskedelmi és iparkamarához. Azok egyike a betegsegélyzési járulékoknak a m. kir. postatakarékpénztárak útján való befizetését, másika, a betegsegélyző pénztárak tartalék-alapjának elhelyezése és kezelése körül követendő eljárást foglalja magában.

A járulékoknak a postatakarékpénztárak útján való befizetése általánosan kötelezővé van téve, minden betegsegélyző pénztárra. Ehez képest, minden betegsegélyző pénztár tartozik a postatakarékpénztár cheque és clearing forgalmába tagul belépve, 100 ft törzösszeget befizetni. A szükséges nyomtatványok és űrlapok a postatakarékpénztárak által a betegsegélyző pénztárak vezetőinek szolgáltatnak ki, a befizetési lapokat ezek osztják szét a munkaadók között. A befizetések azonban a munkaadók által közvetlenül a postatakarék pénztáraknál teljesítenek. A befizetéseknél a munkaadó tartozik minden egyes munkásának nevét és befizetéseit esetről esetre kitüntetni. A segélypénzek, a betegsegélyző pénztárakhoz utaltatnak ki a posta takarékpénztárak által. Ugyazintén a f. lek által befizetett járulékokról szóló kimutatások is megküldetnek a segélypénztárakhoz. Ezen eljárás által a betegsegélyző alap ellenőrzésének módja állapított meg. A tartalék alap elhelyezésére és kezelésére vonatkozó miniszteri rendelet szerint ezen a lapoknak szintén a postatakarékpénztárakban kell elhelyeztetniök. Az ipartestületek által alkotott betegsegélyző pénztárak tartalék-alapjának elhelyezésére nézve azonban kivételt tesz a rendelet. A tartalék alapra szánt részletek és maga a tartaléktöke is az ipartestület székhelyére létező jöhitelű takarékpénztárnál, vagy pedig ha az ipartestület raktárszövetkezetet tartana fenn, a szövetkezetnél helyeztetnek el gyümölcsösztetés végett, de mindkét esetben csak akkor, ha a tartalék-alap sértetlen állagáért a betegsegélyző pénztár igazgatóságának tagjai külön hozandó is az igazgatósági tagok által aláírandó határozatban saját vagyonukkal is egyetemleges felelősséget vállalnak.

Irodalom, művészet.

Színház. Szombaton a „Suhancz“ került színre. Az előadás elég egyöntetűen folyt, csupán a kis suhancz hitte magáról, hogy ő rekedt, és élvezést is kért e miatt a közönségtől, pedig az egész nem volt egyéb, mint egy kis muló indispozíció, mert kellemes csengésű hangja sehogy sem szorult a közönség elnézésére, a mit ez élénk tetszésnyilvánítás is bizonyított, a mivel a közönség dalait kísértte. Különben is elismert dolog, hogy a „Suhancz“ egyike Pálffy legkiválóbb alakításainak.

Vasárnap Rátkay népszínműve „Felhő Klári“ adatott. A darabban sokkal több, ugyazólván tulnyomó a drámai motívum a népszínmű felett, és alakításához határozottan drámai erő és alakítási képesség szükséges. Feltétlen elismerés illeti a czimzerep személyesítőjét Pálffy Ninát, a ki minden tekintetben kiváló produktumot mutatott be. S ren-

dezés terén azonban némi bizonyosságot vetünk észre; a késések nagyon is gyors egymásutánban következtek, a második felvonásban a zene is nagyon ingadozott. Jó volna talán e körülményekre nagyobb figyelmet fordítani. Azután pedig még egyet. Nagyon kérjük a tisztelt színész urakat és színésznőket, hogy ha személyes elintézni való ügyeik vannak, ne hagyják azt a felvonás közötti időre, és egyáltalán ne a színpadon végezzék azt el, mert nagyon furesán veszi ki magát, ha a közönség a lebecsült függönyön keresztül önkénytelenül fültanuja lesz egyes harcziás jeleneteknek. De hát mire valék is a színházi büntető kodex szabályai?! — A darab egyébként elég sikerült előadásban került színre, és a közönség nem is fukarkodott elismerésével.

A bácsmegyei színikerület kérdése ismét elodáztatott. Január 16-ról február hó 7-ikére tüzték ki az összejevetelt. Így majd el is alszik, — végelgyengülésben!

Farsang.

A „Szabadkai Iparos Ifjak Művelődési Kör“-e folyó évi január hó 17-én a „Pest szálloda“ nagytermében zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti jegyek ára: személyjegy 80 kr., este a pénztárnál 1 ft. Család jegy: (egy ur és két hölgy) 1 ft 80 kr., este a pénztárnál 2 ft. A czimbalom a szünet óra alatt lesz kisorsolva. Jegyek kaphatók: Vojnits, Illés és társai, Sugár Manó, Lorentzné Követsi Ilon urhölgy, Baron Frigyes, Székely Simon, Sugár Béla urak üzletében és a Bécsi Louvre kereskedésében, továbbá az egyet bizalmi férfainál. Felülfizetések köszönettel fogadhatnak és hírlapilag nyugtáztatnak Kik meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, forduljanak a rendezőséghez (Vermes-léle kétemeletes ház.) A zenét Pege Károly közkedveltségű zenekara fogja szolgáltatni. Kezdeté esti 8 órakor. — Az iparos ifjak bálja, mely minden évben a sikerültek közé tartozott, ez idén is fényesnek ígérkezik, a rendezőség igyekszik eleget tenni hogy a bál minél fényesebben sikerüljön s a közönség nem is fukarkodik irányukban, miután a jegyek eddigé is szép számban fogytak el. Ajánljuk közönségünk figyelmébe.

A helyb. izr. nőegylet választmánya ezennel köztudomásra hozza a n. é. közönségnek, hogy a f. hó 30-ára tervezett táncmulatságot — az uralkodó járvány folytán, bizonytalan időre elhalasztotta. — Együttal értesíti a n. é. közönséget hogy a vásárolt jegyek, az egyet elnökénél visszaválthatók

HIREK.

A dobsinai jégbarlang a lefolyt évben kevésbé volt látogatva, mint 1890-ben, 1890-ben 3021 turista látogatta a barlangot, 1891-ben 2519, tehát 502 látogatóval kevesebb mint az előző évben nézte meg a természeti ritkaságot. Az említett 2519 látogató között volt 1598 magyar, 132 osztrák, 13 gácsországi, 14 morva, 8 cseh, 2 flumei, 1 isztriai 2 szlavonországi, 312 porosz, 2 hollandi, 16 orosz-lengyel, 11 francia, 9 angol, 13 amerikai, 2 indiai, 2 schweitzzi, 1 török, 1 olasz és 380 ismeretlen honosságu. A vilamos világítás teljesen megfelel és mesés fényben tünteti elő a télnek ezen nyári lünderpalotáját. A jégbarlang közelében Dobsina

városa által létesített nyaraló-telep az egész évad alatt szép látogatottságnak örvendett; kár, hogy nagyobbitása tekintetében nem történnek meg a kellő intézkedések. Termékeny talaj volna e vidék a nagy töke részére, kivált ha az oly sokszor már tervbe vasuti összeköttetés Dobsina és Poprád között az amerikai kivándorlás és a bányászat pangása folytán meggyérült lakosság legnagyobb áldására — végre-valahára megvalósulhatna.

Hymen. Cziráky Károly a „Széchényi kávéház“ főpincére jegyet váltott Pukkel Matild kisasszonnyal.

(A szultán boszuja). Milyen a büntető igazságszolgáltatás Indiában, a félig független szigeteken, annak illusztrálására szolgálhat a következő eset: Az egyik kis Szunda-sziget, Lombok szultánja elbocsátotta Said Abdullah Abduraman első minisztert, a ki visszaélt állásával és a pogány, keresztény és mohamedán lakosokat folyton egymásra uszította. Az elűzött miniszter erre összeesküvést forralt Ki is tört a lázadás. A szultán valahogyan kézrekerítette Abduran egy levelét, melyben kintartásra buzdította a lázongókat és a német alföldi kormány segítségét helyezte kilátásba. Lombok ura dühében fölkoncizoltatta a miniszter feleségét, gyermekeit és fivérét. Sőt utóbb az irnokát is kivégeztette. Abduraman különben nem érdemel sajnálatot, mert sok kegyetlenségre vitte rá a szultánt, ki nem régen az ő tanácsára háromszáz embert hurcoltatott egy pusztá szigetre, hol valamennyien éhen haltak.

(Megbolondult!) A plébános ur háza tornácán jóízűen füstöl egy hatalmas csibukból. Eléje toppan régi barátja, dr. K. „Jó napot paposkám, hogy vagyunk?“ „Oh, nem egészen jól, nem tudok aludni.“ „Nem? Ez bizony nem jó.“ „Ugyan kedves doktorom, nem tudnál ez ellen valami szert?“ „Tudnék biz én, pl. chloralt, bromkalit, stb. efféle szert; de ezek nem sokat érnek; csakhamar megszokja az ember s nehéz róltuk újra leszokni. Hanem igyál esténkiint, kevésselefekvés előtt jó erős grogot.“ „Ezt nem, isten mentsen, ez nem járná! Minden vasárnap a szesz italok élvezete ellen prédikálok: nem tehetem, hogy magam...“ „De hogyha — orvoságként rendeltem neked!“ „Nem, nem, híveim ezt nem tudják megkülönböztetni. S hogy juthatnék a forró vízhez?“ „Azt mondd gazdassz nyodaak, hogy borotválkozni akarsz, reggel helyett este, érted?“ „Né jó, majd meggondolom.“ — Négy hét múlva az orvos ismét betér a plébániára, de a plébánost nem találja otthon. „Nos, hogy van a tisztelendő ur?“ kérdi a gazdasszonytól. „Én nem tudom, de miutna kissé megzavarodott volna elméjében, mormogja az öreg asszony. „Mit beszél?“ „Nos igen! Egész nap — borotválkozik. Naponként nyolcszor, gyakran tízszer is kell neki forró vizet bevinnem.“

CSARNOK.

Oh azok a papák!

*Te gazdag leány vagy,
En szegény gyerek,
De azért nem bűn tán, hogy
Ugy szerettelek?*

De apád azt mondta:

*„Le is, fel is ut.“
— Oh! a vén goromba!
Ha eszembe jut! —*

*„Arra van az ajtó
— Mondta kifelé!
Ne kerüljön többé
A szemem elé!“*

*S az egész dologban
Legkeserveőbb
Az a csizmatalp a
Hozomány helyett.*

Ladányi.

Mit lehet egy jó laptól kívánni?

Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesítéseket közöl a világ minden tájékáról. Lehetnek benne a legfrissebb hírek minden országból, tarthat külön levelezőket Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómában és egyebütt, ezzel még csak azt éri el (de csak ha levelezői az illető kormányfőfiakkal és politikusokkal összeköttetésben állanak), hogy naponként megtáviratoztathatja magának nemcsak azt, ami történt, hanem azt is, ami valószínűleg történni fog. Ma határozottan békések a kitátások, de a keleti kérdés minden pillanatban zavarral fenyeget: Konstantinápoly, Sófia, Bukarest, Belgrád, sőt még Czetinye is, megannyi gyújtópontja egy aknának, melytől egész Európa föllobbanhat. Egész gyönyörűsége, de gyakran bosszúsága is az a gyakorlati államférfiaknak, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek taláékony eszű tudósítói néha a legrejtettebb dolgokat kifürkészik. E lapnak igen kitűnők belföldi hírforrásai is, a hazai politikáról egy lap sem nyújt kimerítő tudósításokat; parlamenti tudósításai meg épen mintaszerűek. Azután az a sok regény, ama sok jeles szakíró, szimű és könyvbíráló cikkei, tanulmányai, melyeket közöl, mind meglepheti az olvasók ezreit, de manapság egy igazi jó laptól mindezeknél többet kívánnak. Mai nap minden embernek fontos érdekei vannak az üzleti élet terén s egy jó lap első kötelessége, hogy ebben a tekintetben teljesen megbízható tanácsadó legyen. Politika és szépirodalom igen jó szórakoztatója a művelt embernek, a férj, a nő és a serdült gyermekek mind megtalálják multságukat benne, de mit ér az olyan házi barát, a ki mindig csak mulattat bennünket, de soha egy okos tanácssal nem tud szolgálni, ha hozzáfordulunk? Egy igazán jó lapnak e kettős föladatát megvalósítva csak egyetlen egy lapnál tapasztaljuk, az „Egyetértés“-nél, mely különben terjedelménél fogva erre ugyszólván egyedül alkalmas is. Mert ahhoz bizony nagy papirosparlás szükséges, hogy előbb adjunk egy másik, még nagyobb lapot a közönség a n y a g i érdekeinek támogatására. Mert a hány foglalkozásu ember van egy lap olvasói közt, annyi különböző érdeküket kell kiszolgálni. A kereskedő, a tőzsdelátogató, a bankár, a kötvénytulajdonos, a sorsjegyvásárló, az a sok száz és százféle gyáros, iparos, üzlet-tulajdonos és gazdálkodó, az nemcsak azt akarja tudni, hogy az érték-papirosoknak, meg a nyersanyagoknak és készítményeknek mi az áruk, hanem azt is, hogy hol lehet valamit lehető legjobb áron értékesíteni? És ezt nem képes semmiféle lap sem nyújtani, legyen még oly jól szerkesztve, ha mindjárt százezreket áldoznak is tartalma emelésére, ha csak nincsen abban a szerencsés helyzetben, mint az „Egyetértés“, melyet a hazai üzleti világ a magyar kereskedelem vezérlapjává tett és a hirdetések egész özönével keresi föl. Az üzletemberek az „Egyetértés“-t tekintik annak a közegnek, mely köztük az érintkezést, ha szükség van rá, legsikeresebben közvetíteni képes a hirdetései által. Kinek hűdelni valója van, az Egyetértés“-t keresi föl, mert tudja, hogy 23,000, a legvagyonosabb osztályhoz tartozó előfizetőihez fog szólni; a ki pedig azon gondolkodik, hogy melyik lapra fizessen elő? az ismét csak az „Egyetértés“-t választja, mert jól tudja, hogy a lap az ő anyagi érdekeit nemcsak megvédelmezheti, hanem ha

tájékozását belőle meríti, mint üzletember okvetlenül boldogulni is fog. Ezt minden jó laptól meg lehet kívánni, elérni azonban csak az „Egyetértés“ által lehet.

Vasuti menetrend.

(Érvényes 1891. év okt. 1-től.)

Budapest—Zimony—Belgrád.

Budapest indul	2.37	éj.	7.35	reg.	2.40	du.	9.45	est.
Kis-Kőrös	4.36	„	11.00	„	4.50	„	1.59	éj.
Szabadka	5.48	reg.	1.46	du.	6.26	est.	5.20	reg.
Csantavér			2.11	„			6.14	„
Topolya			3.34	„	6.59	„	6.46	„
Hegyes-Feketeh.			3.56	„	7.16	„	7.18	„
Verbász-Kula			2.16	„	7.30	„	7.44	„
Ó-Kér			3.54	„	7.44	„	8.15	„
Kiszács			3.71	„	7.58	„	8.38	„
Ujvidék			7.37	r.	4.19	„	8.21	„
Karloca			4.41	„	8.37	„	9.47	„
Zimony ér.	8.53	„	6.21	este	9.45	„	11.56	„
Belgrád ér.	9.03	„	15	„	10.05	„	12.30	d. u.

Belgrád—Zimony—Budapest.

Belgrád indul	3.02	éjjel	5.30	r.	8.00	r.	3.20	d u
Zimony	3.12	„	6.11	„	9.00	„	3.56	d u
Karloca			7.20	„	10.46	„	6.30	este
Ujvidék	4.39	„	7.43	„	11.16	„	7.19	„
Kiszács				„	11.38	„	7.58	„
Ó-Kér			8.13	„	11.55	„	8.22	„
Verbász-Kula			8.28	„	12.18	du.	8.51	„
Hegyes-Feketeh.			8.40	„	12.36	„	9.14	„
Topolya			8.57	„	1.02	„	9.47	„
Csantavér				„	1.21	„	10.18	éj.
Szabadka	6.34	reg.	9.46	„	2.25	„	11.28	„
Kis-Kőrös	7.46	„	11.06	„	4.21	„	2.18	„
Budapest ér.	9.40	„	1.20	du.	7.35	es.	6.45	reg

Szabadka—Baja.

Szabadka indul	5.50	reggel,	2.45	délután
Csikéria	6.29	„	3.20	„
Bács-Almás	7.10	„	3.52	„
Bikity-Borsod	7.49	„	4.26	„
Baja érkezik	8.30	„	5.02	„

Szabadka—Eszék.

Szabadka ind.	5.28	reg.	2.10	d u.	6.45	este
Tavankut	5.59	„	2.35	„	7.16	„

Bajmok	6.24	„	2.55	„	7.42	„
N.-Militics	7.04	„	3.25	„	8.23	„
Zombor	7.42	„	3.46	„	8.51	„
Pril.-Szt-Iván	8.10	„	4.07	„	9.17	„
Szónla	8.28	„	4.21	„	9.34	„
Gombos	8.43	„	4.33	„	9.49	„
Dálya	10.18	„	5.46	„	11.29	éjel.
Eszék	11.5)	d. e.	7.09	este	4.52	reg.

Szabadka—Palics—Szeged.

Szabadka indul	5.10	reg.	2.35	du.	6.32	e	9.51	reg
Palicsra ér.	5.31	„	2.51	du.	6.46	e.	10.09	„
Szegedre ér.	7.00	„	3.55	du.	7.40	e.	11.23	„

Szeged—Palics—Szabadka.

Szegedről in.	8.15	reg.	11.58	de.	8.43	este	4.51	du.
Palicsról in.	9.11	reg.	1.05	du.	10.17	este	5.48	du.
Szabadka ér.	9.22	reg.	1.20	du.	10.36	éjjel	6.00	du.

Nyilttér.)*

Köszönet nyilvánítás.

Boldogult férjem Weiss Jakab elhalálása alkalmából, ennek számos barátai és ismerősei részéről hozzám érkezett részvét kifejezéseikért ez uton mondok köszönetet. Különös elismeréssel vagyok a következő egyletek iránt: „a szabadkai pinczér-egylet“, a „szabadkai izr. szentegylet“, a „Concordia“ a „szabadkai önszegélyző és gyámolító egyl.“ az „iparos ifjak művelődési köre“ és az „általános munkás- és betegségegyelő egylet“-nek.

Tisztelettel

özv. Weiss Jakabné.

(*E rovat alatt közölttekért nem vállal felelőséget a Szerk.

FELELŐS SZERKESZTŐ és LAPTULAJDONOS:
SZALAY LÁSZLÓ A. ügyvéd.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovataink változatosságai kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés“ olvasói értesülnek első sorban. — Az országgyűlés tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Bármely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértésben“ a legrészletesebben közöltet ik. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi czélt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a világ-irodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés“-nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés“-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része mely megbízhatóság, komolyság és jólérsültség tekintetében utólrhetetlenek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés“-nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekineteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közölsémet, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés“ olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés“ gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi és tőzsdéi tudósításainak bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés“-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés“ ma már nélkülözhetlenné vált. mint a hazai kereskedelmi-, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az Egyetértés a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a felmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bö tudósításokon kívül végre csak az Egyetértés 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS“-re,

melynek előfizetési ára: egy óra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az Egyetértés kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az Egyetértés felelős szerkesztője s kiadó-tulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az Egyetértés kiadóhivatala:
Dalszínház-utca 1-ső szám,
(Az operaházzal szemben.)